

[Økonomiministeren.] særlig gunstige rentevilkår sammenlignet med erhvervslivet. Hvis det er socialdemokratiets mening med dette kapitalmarkedsråd, at man vil ændre disse rentevilkår til gavn for erhvervslivet, til skade for boligbyggeriet, hvis det er meningen, at man vil rationere kapitalen til boligbyggeriet, ja, så beder jeg om, at man giver klar besked; det ville jo i hvert fald være en nyhed. Men er man ikke parat til at drage den konklusion — og man taler jo om, at boligbyggeriet burde forøges — ja, så er der ingen realiteter tilbage i hele denne tanke om kapitalmarkedsråd, så er det kejserens nye klæder om igen.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg vil gerne takke ordførerne for regeringspartierne og for socialdemokratiet for den tilslutning, de har givet forslaget om skatteløftet.

Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre, men da hr. Ømann talte imod forslaget, mener jeg, hr. Ømann begik en fejltagelse ved at udtale, at det notat, jeg havde tilstillet udvalget vedrørende den udvikling, man kunne forvente i skatteudskrivningen i det kommende år, hvor den ville falde, kun omfattede de kommunale skatter; og det lød næsten, som om de amtskommunale skatter skulle lægges ovenpå. Det notat, som jeg tilstillede udvalget, hvor man er kommet til denne beregning, der hviler på de samme tal, som ligger i finansplanen, omfattede både kommuner og amtskommuner.

Jeg skal ikke gøre bemærkninger til hr. Erhard Jakobsens tale; det har finansministeren allerede gjort, men dog udtrykke min forundring over, at hr. Erhard Jakobsen havde et ønske om, at man skulle statsdirigere igangsætningen af forskellige arbejder. Det vil med andre ord sige, at man dermed efter min opfattelse vil fratage kommunerne selvstyret i allerhøjeste grad.

Hr. Ove Hansen spurgte, om jeg havde nogle bemærkninger til den henvendelse, der var kommet til folketingsudvalget fra Amtsrådsforeningen. Jeg har senere, efter at hr. Ove Hansen har talt, draget omsorg for, at udvalgets medlemmer har fået svaret på de bemærkninger, som Amtsrådsforeningen har gjort; det skulle være så fyldestgørende, at

det ikke er nødvendigt for mig her at uddybe det.

Men jeg vil dog gerne have lov til at sige, at når Amtsrådsforeningen anfører, at den amtskommunale bruttolåntagning til kursværdi for 1970-71 i alt var opgjort i bilaget til lovforslaget til 502 mill. kr. og Amtsrådsforeningen havde den opfattelse, at det burde være 627 mill. kr. på baggrund af den af Danmarks Statistik opgjorte bruttolåntagning i amtskommunerne, så er der givet en forklaring til udvalget. Det forholder sig nemlig sådan, at i forbindelse med overdragelsen i 1970-71 til Nordjyllands amtskommune af de tidligere købstadkommunale sygehuse er afregningen som følge af vanskelighederne ved at opføre de tidligere købstadkommuners faktiske sygehuse gennemført på den specielle måde for Nordjyllands vedkommende, at amtskommunen har overtaget sygehuse til bogført værdi, og for dette beløb har amtskommunen til de tidligere købstadkommuner udstedt pantebreve på et beløb, der er opgjort til i alt 145 mill. kr., men som ved beregningen af de i tabellen angivne beløb, hvor man kom til de 502 mill. kr., skønsmæssigt var ansat til 125 mill. kr. Det nævnte beløb svarer til den gældsoverdragelse fra tidligere købstadkommuner til amtskommunen, der i andre amter har fundet sted i forbindelse med amtskommunernes overtagelse af de tidligere købstadkommunale sygehuse. Denne gældsoverdragelse, der ikke er sket ved udstedelse af pantebreve, indgår ikke i den amtskommunale bruttolåntagning, og derfor bør det efter min opfattelse heller ikke ske med hensyn til Nordjyllands amtskommunes gældsovertagelse.

Det andet spørgsmål, som Amtsrådsforeningen havde rettet henvendelse til folketingsudvalget om, vedrører børnetandplejen, hvor Amtsrådsforeningen giver udtryk for et ønske om, at de merudgifter, som amtskommunerne får i henhold til loven om børnetandpleje, skulle kunne indregnes; således at amtskommunerne kunne tillægge dette beløb. Jeg er af den opfattelse, at i de forhandlinger, vi har haft med kommunerne og amtskommunerne, var det helt afgørende et kommunalt spørgsmål; det er jo kommunerne, der får de store driftsudgifter ved børnetandplejen, medens de udgifter, som